

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, declarat de avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului

Stratulat Anatolie Gheorghe, născut la 17 noiembrie 1975, originar și locuitor al r-nul Strășeni, s. Zubrești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.02.2014 - 09.11.2015;

Instanța de apel: 30.11.2015 - 18.01.2016;

Instanța de recurs: 28.03. - 28.09.2016.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 noiembrie 2015, Stratulat Anatolie a fost recunoscut vinovat și condamnat, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 300 unități convenționale, în sumă de 6000 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă, fiind încasat de la Stratulat Anatolie în beneficiul părții vătămate Morari Ion suma de 8000 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că la 04 august 2013, aproximativ la ora 14:00, Stratulat Anatolie, aflându-se pe adresa str. Colina Pușkin, 4, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate și un comportament neadecvat, din intenții huliganice a deteriorat geamul automobilului model „Mercedes Benz C 180”, n/î K MI 001, care era parcat pe adresa nominalizată, agresându-l fizic pe Morari Ion, care se afla în interiorul automobilului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2063/D din 29 septembrie 2013, vătămare corporală ușoară.

3. *Partea vătămată Morari Ion*, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Stratulat Anatolie să-i fie aplicată pedeapsa închisorii cu executarea reală a acesteia, iar acțiunea civilă să fie admisă integral cu încasarea de la inculpatul Stratulat Anatolie în beneficiul părții vătămate, suma de 24560 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

În susținerea cerințelor enunțate, apelantul a invocat, că pedeapsa stabilită inculpatului este inechitabilă și prea blândă, în raport cu acțiunile inculpatului, ori, prima instanță la capitoul individualizării pedepsei, nu a ținut cont de toate

circumstanțele cauzei și anume cea agravantă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea fiind în stare de ebrietate.

La fel, apelantul a supus criticii și soluționarea laturii civile, considerând, că suma de 24560 lei, cu titlu de prejudiciu material și suma de 10000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, sunt suficiente și echitabile în raport cu suferințele fizice, psihice și pierderile financiare ale părții vătămate.

3.1. Inculpatul Stratulat Anatolie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece procurorul nu a administrat și nu a prezentat probe concludente și pertinente, care să dovedească vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate, or, acțiunile lui Stratulat Anatolie sunt de ordin contravențional și urmau a fi încadrate în baza art. 354 Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului și admis apelul părții vătămate Morari Ion, casată parțial sentința, în latura civilă și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Morari Ion, cu încasarea de la inculpatul Stratulat Anatolie în beneficiul părții vătămate suma de 5000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Totodată, a fost admisă în principiu și acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

În rest sentința a fost menținută.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Stratulat Anatolie în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, fiind condamnat la amendă în mărime de 300 unități convenționale în sumă de 6000 lei.

În acest sens, instanța de apel a enunțat, că vinovăția inculpatului Stratulat Anatolie de săvârșirea infracțiunii imputate supra, s-a confirmat prin declarațiile părții vătămate Morari Ion; martorilor S. Stoian, Gr. Gribiniuc, A. Marciuc; procesul-verbal de constatare la locul faptei cu planșa ilustrativă (f.d. 12, 13, vol. I); procesul-verbal de ridicare a unui fragment de lăncișor (f.d. 26, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 30 octombrie 2013 (f.d. 29-32, vol. I).

Cu privire la motivele invocate de partea vătămată Morari Ion ce vizează blândețea pedepsei aplicate inculpatului Stratulat Anatolie, instanța de apel a menționat, că nu are temei de a interveni în sentința primei instanțe nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului, or la stabilirea categoriei și termenului pedepsei a fost acordată deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Criticele formulate de partea vătămată Morari Ion prin care se susține că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, sunt nefondate, ori, prima instanță a dat o motivare corespunzătoare,

argumentată și pe larg expusă la acest compartiment și sentința întru totul corespunde prevederilor art. 394 alin. (2) Cod de procedură penală, soluție, pe care instanța de apel a însușit-o.

Instanța de apel a respins argumentul părții vătămate precum că, prima instanță urma să rețină la compartimentul individualizării pedepsei ca circumstanță agravantă în privința inculpatului Stratulat Anatolie, faptul săvârșirii infracțiunii în stare de ebrietate, deoarece potrivit art. 77 alin. (1) lit. j) Cod penal, instanța de judecată este în drept, în funcție de caracterul infracțiunii, să nu considere aceasta ca o circumstanță agravantă și respectiv, aceasta este o prerogativă a instanței de judecată, dar nu o obligație, după cum invocă apelantul, mai mult, săvârșirea faptei în stare de ebrietate de către inculpatul Stratulat Anatolie a fost reținută de către instanță la constatarea faptei.

Cu referire la soluționarea acțiunii civile, instanța de apel a reținut, că prejudiciile nepatrimoniale, denumite și prejudicii morale, constituie acele consecințe dăunătoare care nu pot fi evaluate în bani, deci cu conținut neeconomic și care rezultă din atingerile și încălcările drepturilor personale nepatrimoniale.

Asemenea consecințe pot fi durerile fizice și psihice, atingerile aduse onoarei, cinstei, demnității, prestigiului sau reputației unei persoane etc.

Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, prejudiciile morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, etc.

În rezultatul acțiunilor huliganice ale inculpatului, părții vătămate i-au fost aduse atingeri onoarei și demnității, cât și i-au fost cauzate suferințe fizice în rezultatul aplicării loviturilor, astfel, potrivit prevederilor art. art. 219-221, 225 Cod de procedură penală, se impune soluționarea acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral, deoarece sunt îndeplinite condițiile legale privind încasarea de la inculpatul Stratulat Anatolie în folosul părții vătămate Morari Ion a prejudiciului moral produs prin infracțiune.

Totodată, instanța de apel a considerat, că quantumul prejudiciului moral în sumă de 10000 lei, solicitat este unul exagerat, ori, pornind de la art. 41 din CțEDO, cererea cu privire la încasarea prejudiciului moral nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei, mai mult, condamnarea inculpatului Stratulat Anatolie aduce în sine o satisfacție pentru partea vătămată.

În viziunea instanței de apel, repararea prejudiciului moral prin încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a sumei de 5000 lei, se apreciază ca fiind în deplină concordanță cu principiul răspunderii civile delictuale care impune reparația integrală, reală și efectivă a daunelor morale cu luarea în considerare a urmărilor faptei asupra integrității corporale și sănătății părții vătămate, a naturii și duratei acestora, având în vedere și exigențele art. 3 din Protocolul nr. 7 la CțEDO.

Acțiunea civilă în partea încasării prejudiciului material, instanța de apel a admis-o în temeiul art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, iar cheltuielile de judecată instanța de apel le-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate, în sumă de 4000 lei.

5. Avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Stratulat Anatolie, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12), 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În susținerea cerințelor sale, apărarea a invocat că soluția instanței de apel contravine circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, decizia este emisă contrar principiilor de drept, unanim recunoscute, de recomandările formulate în pct. 3, 9, 14 ale Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 4 din 19 iunie 2006, „*Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism*”, constituind o deviere discriminatorie de la practica judiciară în cazuri analogice, adică o încălcare flagrantă și a art. 14 din CțEDO.

Sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția*, apărarea a menționat, că atât la faza urmăririi penale, precum și la etapa cercetării judecătorești, partea acuzării nu a administrat și nu a prezentat probe concludente și pertinente, care ar fi demonstrat faptul infracțiunii, fiind constatată o contravenție și vinovăția lui Stratulat Anatolie de săvârșirea acesteia.

De altfel, Stratulat Anatolie niciodată nu a negat circumstanțele incidentului între el și Morari Ion petrecut la 04 august 2013, însă a menționat că cauza acestuia constituie relațiile ostile între părți, provocate de acțiunile ilegale, abuzive și ofensatoare ale părții vătămate față de el și ofensarea membrilor familiei lui, de încălcarea grosolană de către partea vătămată a elementelor norme de conduită în societate și față de subaltern, ceea ce denotă că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, faptul conflictului, implicit a relațiilor ostile între Stratulat Anatolie și Morari Ion nu numai că nu a fost respins, dar din contra, se confirmă prin declarațiile inculpatului și a martorilor Stoian Sergiu, Gribiniuc Grigore, Marciuc Alexandru și în așa mod, atât Stratulat Anatolie, cât și trei martori au confirmat două fapte importante pentru soluționarea justă a cazului, primul că un conflict între părți totuși a existat, adică că puteau fi relații ostile, că Moraru Ion, fiind prea sever, a mai avut conflicte cu alte persoane, și al doilea, că ambii, partea vătămată și inculpatul au consumat băuturi alcoolice la masă.

Mai mult, în viziunea apărării, declarațiile martorilor neinteresați confirmă anume declarațiile lui Stratulat Anatolie și infirmă declarațiile lui Morari Ion, care în mod contrar susține că nu a servit băuturi alcoolice, respectiv, pe lângă faptul că este apărat de prezumția nevinovăției, conform căreia toate dubiile se interpretează în folosul învinuitului, mai credibil pare a fi anume Stratulat Anatolie și odată ce patru oameni infirmă declarațiile lui Morari Ion, ceea ce pe de o parte demonstrează indubitabil că acesta totuși a servit băuturi alcoolice, adică „avea chef de conflict”, pe de alta, denotă faptul că acesta a făcut declarații false care urmau a fi apreciate critic, credibilitatea lui fiind îndoielnică.

În acest sens, apelantul a invocat, că relațiile între inculpat și partea vătămată au fost provocate anume de acțiunile ilegale ale lui Morari Ion, de încălcare grosolană de către ultimul a normelor de conduită în societate și față de subalterni.

La conflict nu a reacționat nici o persoană străină, în afara celor două implicate în baza relațiilor ostile, fapt confirmat de martori, care dovedește, că ordinea publică nu a fost tulburată în mod grosolan, nefiind prezenți careva membri ai societății față de care ar fi fost posibil de a exprima o vădită lipsă de respect.

Totodată, recurentul a specificat, că locul public este un element calificativ al huliganismului, o încălcare neînsemnată, mai puțin importantă, adică negrosolană a ordinii publice, nu întrunește elementele huliganismului, deși este prezent locul public, ori, încălcarea neînsemnată sau mai puțin importantă a ordinii publice, poate avea loc tot într-un loc public, însă legea o califică ca huliganism nu prea grav, potrivit art. 354 Cod contravențional, situație care urma să fie reținută în speță.

Recurentul a menționat, că chiar dacă ar fi fost formal o încălcare a ordinii publice, oricum această încălcare este lipsită de caracterul prejudiciabil, fapt care denotă lipsa infracțiunii, ori, circumstanțele enunțate, exclud latura subiectivă a infracțiunii, adică intenția directă la încălcarea grosolană a ordinii publice, fiind lipsă a obiectului și laturii obiective a infracțiunii de huliganism, ceea ce denotă absența temeiului juridic de tragere la răspundere penală a lui Stratulat Anatolie.

Sub aspectul pct. 16 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, recurentul a specificat, că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine altei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție și anume recurentul făcând referire la decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție: din 12 mai 2009, cauza penală nr. 1ra-545/09.

În final, apărarea a specificat, că contrar prevederilor legale și dreptului la un proces echitabil, instanța de apel nu s-a pronunțat nici asupra argumentului invocat în apel, prin care partea apărării, în baza art. 218 Cod de procedură penală, a solicitat instanțelor de judecată, să emită odată cu adoptarea hotărârii și o încheiere interlocutorie prin care faptele ilegale constatate să fie aduse la cunoștința conducerii SRL „Media Monitoring”, privind acțiunile abuzive ale lui Morari Ion, care au condus la consumul colectiv a alcoolului la locul de muncă și incidentul în referință.

6. Asupra recursului declarat de apărare a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece motivele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului rezultă că, recurentul invocă ca temei de recurs pct. 6), 8), 12), 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează – hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite și s-a dat o

încadrare juridică greșită, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

În speță, Colegiul penal constată că aceste temeuri de casare nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Stratulat Anatolie, ori, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Din conținutul hotărârii recurate rezultă că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii incriminate inculpatului Stratulat Anatolie, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică aprecierea probelor, care țin de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanța de apel de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal menționează că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

În susținerea celor relatate, instanța de apel corect a respins argumentul inculpatului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către prima instanță și just puse la baza sentinței de condamnare, ori poziția aleasă de inculpat, prin care se susține că acesta nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii imputate, precum și versiunea ultimului despre existența unui conflict cu partea vătămată, este o metodă de apărare.

Prin urmare, Colegiul nu va reține argumentele recurentului precum că acțiunile lui Stratulat Anatolie nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal deoarece, conform doctrinei penale, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor

persoane care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Prin *ordine publică* se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat publice.

Prin *încălcare grosolană a ordinii publice* se exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității personalității, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicierea activităților de masă, suspendarea temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Astfel, infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale – încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiuni adiacente – acțiune exprimată alternativ în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În același timp corect și nu întâmplător, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 131 lit. a) Cod penal, din care rezultă că, prin fapta săvârșită în public se înțelege fapta comisă într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, ***chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană***, iar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului.

Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, „spre public”, spre reacția publicului în privința jignirii demnității publice și încălcării grosolane a ordinii publice.

În atare situație făptuitorul poartă răspundere dacă își dădea seama și conștientiza că încalcă grosolan ordinea publică.

Reieșind din aceste prevederi, Colegiul penal, cu referire la cauza din speță reține incontestabil în acțiunile inculpatului prezența deplină a componentei de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) Cod penal - acțiuni intenționate săvârșite de către ultimul în locul unde era parcat automobilul părții vătămate, str. Colina Pușkin, 4, mun. Chișinău – loc public, manifestate prin deteriorarea geamului automobilului lui Morari Ion și aplicarea violenței în privința ultimului în timp ce dormea, în timpul zilei, ce se confirmă prin declarațiile părții vătămate Morari Ion și a martorilor Stoian S., Gribiniuc Gr., Marciuc A.; procesul-verbal de constatare la locul faptei cu planșa ilustrativă (f.d. 12, 13, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 20 octombrie

2013 a unui fragment de lăntișor (f.d. 26, vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 30 octombrie 2013 (f.d. 29-32, vol. I).

În acest context, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. art. 414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, iar motivele recurentului nu sunt întemeiate și contravin materialelor cauzei, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea celor imputate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare.

Printre altele, în vederea respingerii argumentelor din recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, acesta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestuia prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapa instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs, ori, în fapt și în drept, decizia instanței de apel corespunde tuturor normelor de drept procesual penal.

Astfel, argumentele invocate de recurent nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

Referitor la alegația recurentului prin care se susține că, acțiunile inculpatului conțin elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, Colegiul găsește corectă concluzia instanței de apel, și anume că, infracțiunea de huliganism are un caracter complex, incluzând ca acțiune principală - încălcarea grosolană a ordinii publice și ca acțiuni adiacente - aplicarea violenței asupra persoanelor; amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

Astfel, inculpatul Stratulat Anatolie, odată ce a încălcat grosolan ordinea publică, manifestând un comportament neadecvat, din intenții huliganice a deteriorat geamul

automobilului în care dormea Morari Ion, a recurs și la aplicarea violenței față de ultimul, cauzându-i vătămări corporale ușoare, ori, fapta săvârșită în cazul deferit judecării a depășit gradul de pericol social al unei contravenții, atingând gradul de pericol social al unei infracțiuni.

În sinteză, criticele cu privire la aprecierea probelor efectuată de prima instanță, exprimă opinia subiectivă a apelantului, care nu are suport legal și temeinic, în sensul de a da o nouă apreciere probelor puse la baza condamnării inculpatului Stratulat Anatolie, în vederea recalificării acțiunilor în baza art. 354 Cod contravențional sau în vederea achitării acestuia.

Cât privește critica invocată de recurent precum că instanța de apel la judecarea apelului declarat de inculpat nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei, Colegiul penal constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului Stratulat Anatolie sunt vădit nefondate, iar instanța de apel, de altfel și prima instanță, corect și-au motivat soluția de respingere a argumentelor invocate de inculpat în acest sens, ori, din toate probele examinate și cercetate de către prima instanță și instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpatul a săvârșit infracțiunea de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Astfel, toate probele au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că argumentele din recurs au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului Stratulat Anatolie în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecării, nu au fost admise careva erori de drept de către instanța de apel, iar alegațiile recurentului în acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Totodată, Colegiul enunță că, decizia instanței de apel este întemeiată și în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, în acest sens hotărârile judecătorești nefiind contestate.

Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare.

Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Astfel, Colegiul penal reține că cauza penală, la care a făcut referire recurentul în recurs - nr. 1ra-545/09, nu are aplicabilitate speței în cauză, deoarece circumstanțele cauzei nu sunt similare speței date, a avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză or, în cauza de referință încetarea procesului penal pe art. 287 alin. (1) Cod penal, cu atragerea inculpatului Croitoru Valeriu la răspunderea administrativă, a fost condiționată de lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, exprimată prin lipsa intenției huliganice, între inculpat și partea vătămată fiind prezente relațiile ostile, pe când în prezenta speță, careva relații conflictuale între inculpatul Stratulat Anatolie și partea vătămată Morari Ion, nu erau, fapt confirmat însăși prin declarațiile inculpatului și a părții vătămate.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Malic Gheorghe în numele inculpatului Anatolie Stratulat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Stratulat Anatolie Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev